

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 75
van **ALLESSIA CLAES**
datum: 31 oktober 2019

aan **ZUHAL DEMIR**

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

Dierlijke resten - Resomatie

In antwoord op schriftelijke vraag nr. 178 van 10 januari 2019 van Sabine Vermeulen gaf de toen bevoegde minister Van den Heuvel toelichting bij het al dan niet toestaan van resomatie van dierlijke kadavers. Momenteel wordt zowel voor huisdieren als voor vee uitsluitend crematie of begraving toegelaten. De ecologische impact hiervan is in beide gevallen niet gering. Minder belastende vormen van lijkbezorging zijn reeds voorhanden. Bij resomering wordt het kadaver in een vat gelegd met water en een zuur. Bij 180 graden breekt het weefsel in zo'n drie uur tijd volledig af. Wat overblijft is een hoopje witte stof, vergelijkbaar met as, dat al dan niet in een urne kan worden geplaatst.

In 2018 werd de praktijk van resomering reeds toegestaan voor menselijke resten in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Voor dierlijke resten blijkt deze praktijk echter te botsen met de geldende Europese regels, zoals door toenmalig minister Van den Heuvel ook geschetst: "Resomatie is op dit ogenblik niet opgenomen in de Europese wetgeving rond dierlijke bijproducten (Verordeningen 1069/2009 en 142/2011)."

1. In hoeverre beschouwt de minister resomatie als een aanvaardbare en bruikbare verwerkingsmethode voor stoffelijke resten van huisdieren dan wel vee?
2. In hoeverre sluiten de geldende Europese normen de toepassing van resomatie in bijvoorbeeld een erkend dierencrematorium volledig uit?
3. Acht de minister het wenselijk om met de nieuwe Europese Commissie het debat aan te gaan over een eventuele verruiming van kwestieuze Verordeningen, teneinde resomatie van dierlijke resten mogelijk te maken?

ANTWOORD

op vraag nr. 75 van 31 oktober 2019

van **ALLESSIA CLAES**

1. Zowel overleden gezelschapsdieren als overleden landbouwdieren zijn beide cat. 1 materiaal. Vanuit de Europese wetgeving moet cat.1 materiaal verwijderd worden. Dat wil zeggen dat de output van de resomatie ook nog verder moet verwijderd worden.

Bij resomatie ontstaan er 2 outputstromen. Enerzijds de botten, die na verdere droging tot stof kunnen verpulverd worden en wat vergelijkbaar is met as die ontstaat bij crematie.

Anderzijds ontstaat er ook een vloeistof, waarin de kadavers werden "opgelost". Deze vloeistof moet overeenkomstig de Europese regelgeving verder "verwijderd" worden, dus verbrand. Lozing van deze vloeistof is verboden.

Dit maakt dat resomatie energetisch minder gunstig is dan rechtstreekse crematie. Vanuit energetisch oogpunt ben ik momenteel dan ook geen voorstander van het resomeren van krenten.

2. Resomatie (hydrolyse) van dierlijke bijproducten is een gekende verwerkingsmanier van bepaalde dierlijke bijproducten. Momenteel is deze manier van verwerken echter niet voorzien in de Europese wetgeving rond dierlijke bijproducten (Verordeningen 1069/2009 en 142/2011).

2 jaar geleden werd er vanuit de OVAM naar Europa een voorstel tot wijziging van de wetgeving gedaan met betrekking tot hydrolyse van dierlijke bijproducten. Dit heeft op dit moment nog niet geleid tot een wijziging van de Europese wetgeving. In het voorstel dat momenteel op tafel ligt bij de Europese Commissie, wordt er niet gesproken over het resomeren van cat.1 materiaal. Enkel de hydrolyse van cat. 3 materiaal (varkenshaar) in functie van verdere recyclage wordt in het voorstel besproken.

3. Zoals aangegeven in antwoord 2 ligt momenteel een voorstel tot wijziging van de regelgeving op tafel bij de Europese Commissie. We zullen onderzoeken hoe we daar verder in kunnen tussenkomen.